

Skatteministeriet

24. maj 2022
J.nr. 2022 - 3870

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 527 af 3. maj 2022 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kim Valentin (V).

Jeppe Bruus

/ Maiken Bøgelund Bek

Spørgsmål

Der er aktuelt ikke lovhjemmel til, at en skatteyder, som har fået fuldt medhold i en klage behandlet ved Landsskatteretten eller Skatteankenævn, og som Skatteministeriet har indbragt for domstolene, kan indbetale det omtvistede skatte- eller afgiftskrav til skatteforvaltningen imens, at sagen er verserende ved domstolene. Der er ligeledes ikke lovhjemmel til, at det omtvistede krav kan indbetales, såfremt at skatteyderen har vundet sagen ved en domstol og Skatteministeriet derefter vælger at anke dommen til en højere instans. Ministeren bedes på den baggrund besvare følgende spørgsmål:

- A. Er ministeren enig i, at den manglende adgang til at betale, udgør en væsentlig forskel fra civile sager, hvor en debitor altid kan vælge at betale et krav under protest for at undgå rentetilskrivninger, mens sagen verserer?
- B. Er ministeren enig i, at den manglende adgang til at betale indebærer, at der flyttes en renterisiko fra Skatteministeriet som kreditor til skatteyderen som debitor, hvorved det bemærkes, at i civile sager kan en kreditor ikke nægte at modtage betaling fra debitor, og må finde sig i at skulle tilbagebetale med renter, hvis det krav, som kreditor selv har rejst, viser sig ikke at eksistere?
- C. Er ministeren enig i, at den manglende renterisiko for Skatteministeriet indebærer en risiko for, at flere sager vil blive ført, end hvis det kostede Skatteministeriet renter at tabe sagen i igen i næste instans?
- D. Er ministeren enig i, at skatteyderen rentemæssigt stilles dårligere i situationer, hvor skatteyderen har tabt sagen og indbringer den i forhold til sager, hvor skatteyderen har vundet og ministeriet indbringer den?
- E. Er ministeren enig eller uenig i, at det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt såfremt, at staten opkræver renter efter, at skatteyderen har tilbudt at indbetale det omtvistede krav til skatteforvaltningen imens, sagen er verserende ved domstolene?
- F. Vil ministeren oplyse, om ministeren har tænkt sig at fremsætte lovforslag, der gør det muligt at betale den skat, som skatteministeriet mener, skatteyderen skal betale?

Svar

A.

Jeg kan alene udtale mig om søgsmål inden for Skatteministeriets ansvarsområde. Jeg kan herom oplyse, at landsretterne i flere domme har tiltrådt, at der ikke er hjemmel til, at skatteyderen frivilligt kan indbetale det omtvistede beløb med henblik på at undgå forrentning, mens retssagen verserer, hvis skatteyderen tidligere har fået medhold i det administrative system eller ved en lavere retsinstans.

Senest er Østre Landsret imidlertid i dom af 31. marts 2022 vedrørende Heavy Transport Holding ApS nået frem til, at Skatteministeriet var afskåret fra at kræve renter af det omtvistede beløb i perioden fra skatteyder fik medhold ved Landsskatteretten og indtil domsafsigelsen ved landsretten, fordi selskabet i denne periode ikke havde mulighed for frivilligt at deponere beløbet med henblik på at undgå forrentning.

Det bemærkes, at dommen er anket til Højesteret af begge parter, og at jeg generelt ikke kommenterer på verserende retssager.

B. og C.

En skatteyder kan indbetale et omtvistet beløb til Skatteforvaltningen, selv om skatteyder bestrider Skatteforvaltningens afgørelse. Det spørgsmål, der har været forelagt landsretterne, vedrører derimod den særlige situation, at der er truffet en administrativ afgørelse, der fastslår, at kravet ikke består.

En eventuel rentebyrde har ikke indflydelse på, hvorvidt Skatteministeriet vælger at indbringe en afgørelse eller anke en dom. Skatteministeriet har således i mange år haft en restriktiv praksis for indbringelse af afgørelser fra ankenævn og Landsskatteretten og for anke af domme. Denne praksis er beskrevet i Skatteministeriets retssagsvejledning af 29. juni 2018. Det fremgår af afsnit 1.1 Hovedprincipperne:

”Det er et grundlæggende princip for Skatteministeriets førelse af retssager, at skatteborgerne ikke unødigt trækkes gennem retssager. Samtidig skal sagerne afsluttes med det rigtige resultat på det tidligst mulige tidspunkt.

Skatteministeriet skal kun indbringe en afgørelse eller anke en dom, hvis den er principiel, eller hvis særlige grunde taler for det. Særlige grunde kan være, at sagen drejer sig om væsentlige beløb eller har betydelig interesse, selv om den ikke er principiel.

Skatteministeriet skal i samarbejde med Kammeradvokaten nøje overveje, om en sag overhovedet skal føres. Det gælder også, hvis en skatteyder indbringer en sag. Tilgangen skal her være restriktiv.

[...]

Hvis Skatteministeriet vælger at indbringe en sag for domstolene eller at anke en dom, skal der være en begrundet formodning om, at det vil ende med et andet resultat i sagen.”

D.

Jeg mener ikke, at der kan svares entydigt på dette spørgsmål. Hvis en skatteyder ikke får medhold i en skattesag, kan skatteyderen enten betale det omtvistede beløb eller anmode Skatteforvaltningen om henstand i forbindelse med sagens indbringelse for domstolene. En henstandsansøgning vil som udgangspunkt blive imødekommet. I henstandsperioden vil der fortsat ske forrentning af det omstridte skattekrav, men henstanden vil også omfatte de påløbne renter. Skatteyderen kan dog som nævnt også vælge at betale det omstridte skattekrav, hvorved der ikke tilskrives renter, hvilket får betydning, hvis skatteyderen ikke får medhold i sagen. En skatteyder har således her to muligheder – at betale for at undgå rentetilskrivning eller anmode om henstand.

Hvis en skatteyder derimod har fået medhold, fx i en sag ved Landsskatteretten, og Skatteministeriet vælger at indbringe sagen for domstolene, vil skatteyderen efter Skatteministeriets opfattelse ikke have mulighed for at betale det omtvistede beløb, fordi Skatte-

forvaltningen i denne situation ikke har hjemmel til at modtage betalingen. Der vil derfor påløbe renter, der er akkumuleret fra tidspunktet for den seneste rettidige betaling for det omstridte skattekrav frem til den endelige domsafsigelse.

E. og F.

Jeg forstår udmærket de hensyn, som kan tale for at indføre en mulighed for frivilligt at indbetale eller deponere det omtvistede beløb. Omvendt skal det bl.a. overvejes om en deponeringsordning, der gør det muligt at berostille den nuværende forrentning af det omtvistede beløb, vil indebære afledte konsekvenser for de offentlige finanser.

Der kan i øvrigt henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 509 af 25. april 2022 (alm. del) fra Folketingets Skatteudvalg.